

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 800/2023
07.09.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светланае Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Гордане Којић, Александра Степановића и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Машом Денић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Армина Ашимија, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљеног Армина Ашимија, адвоката Јелене Данојлић и Милоша Вукосављевића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Краљеву К 37/22 од 16.03.2023. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 278/23 од 18.05.2023. године, у седници већа одржаној дана 07.09.2023. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног Армина Ашимија, адвоката Јелене Данојлић и Милоша Вукосављевића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Краљеву К 37/22 од 16.03.2023. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 278/23 од 18.05.2023. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Краљеву К 37/22 од 16.03.2023. године, окривљени Армин Ашими оглашен је кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и осуђен је на казну затвора у трајању од три године. Истом пресудом, окривљени је обавезан на плаћање судског паушала у износу од 10.000,00 динара и трошкова кривичног поступка о чијој ће висини бити одлучено посебним решењем, у року од 30 дана о дана правноснажности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 278/23 од 18.05.2023. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Армина Ашимија, а пресуда Вишег суда у Краљеву К 37/22 од 16.03.2023. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднели су браниоци окривљеног Армина Ашимија, адвокати Јелена Данојлић и Милош Вукосављевић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438.

став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев као основан и укине побијане пресуде или другостепену одлуку и предмет врати првостепеном или другостепеном суду на поновну одлуку или да преиначи побијане пресуде или само другостепену одлуку.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Браниоци окривљеног у образложењу истакнуте битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП наводе да се побијане пресуде заснивају на доказу на коме се по закону не могу заснивати, те у том смислу као незаконити доказ истичу потврду о привремено одузетим предметима ПУ Краљево Ку Пу 4173/17 од 31.10.2017. године.

По наводима бранилаца окривљеног, потврда о привремено одузетим предметима је незаконит доказ с обзиром да овлашћена службена лица полиције, приликом предузимања мера и радњи – у конкретном случају одузимања предмета – вагице, нису саставили записник, ни службену белешку у смислу члана 286. став 2. и 3. ЗКП, нити су обавестили овлашћеног тужиоца о предузетој радњи, што читаву радњу одузимања предмета чини незаконитим доказом. Браниоци даље у захтеву наводе, да је од окривљеног дана 03.10.2017. године одузето возило, да је извршен преглед возила и да је сачињена фотодокументација, али да ни на једној слици нема вагице, те из наведеног браниоци закључују да је у потврду о привремено одузетим предметима унет неистинити садржај.

У списима предмета налази се потврда о одузетим предметима Ку 4173/17 од 31.10.2017. године, сачињена и потписана од стране овлашћеног службеног лица, у којој је означено да су овлашћена службена лица дана 31.10.2017. године, на основу члана 147. ЗКП, приликом предузимања потребних мера из члана 286. став 1. и 2. ЗКП, - прегледа лица и возила марке ...,BMW“ рег.ознака ..., од лица Ашими Армина привремено одузела предмете, дигиталну вагицу за прецизно мерење марке „Q. С-Pass“, са натписом „Mediterraneo“, која је пронађена у пртљажном простору приликом прегледа возила. Ову потврду је потписао окривљени Ашими Армин.

Одредбом члана 286. став 1. ЗКП прописано је ако постоје основи сумње да је извршено кривично дело за које се гони по службеној дужности, полиција је дужна да предузме потребне мере да се пронађе учинилац кривичног дела, да се учинилац или саучесник не сакрије или не побегне, да се открију и обезбеде трагови кривичног дела и предмети који могу послужити као доказ, као и да прикупи сва обавештења која би могла бити од користи за успешно вођење кривичног поступка. У ставу 2. истог члана прописано је, да у циљу испуњења дужности из става 1. полиција може: да тражи потребно обавештење од грађана, да изврши потребан преглед превозних средстава,

путника и пртљага, ... да предузме друге потребне мере и радње, те да о чињеницама и околностима које су утврђене приликом предузимања појединих радњи и предметима који су пронађени или одузети, а могу бити од интереса за кривични поступак, саставе записник или службену белешку.

Одредбом члана 147. ЗКП прописано је да ће орган поступка предмете који се морају одузети по кривичном закону или могу послужити као доказ у кривичном поступку привремено одузети и обезбедити њихово чување, док је одредбама члана 150. ЗКП прописано да се лицу од кога су предмети одузети издаје потврда у којој ће се ти предмети описати, навести где су пронађени, од кога се одузимају као и својство и потпис лица које радњу спроводи.

Према томе, потврда о привремено одузетим предметима Ку 4173/17 од 31.10.2017. године је сачињена сходно овлашћењима службених лица у смислу члана 286. ЗКП и испуњава све законске услове у смислу члана 147. и 150. ЗКП, имајући у виду њену садржину, те сама чињеница да вагица није приказана у приложеној фотодокументацији возила није од утицаја на законитост потврде, па по оцени Врховног суда, формално по начину прибављања и по садржини није у супротности са одредбама Законика о кривичном поступку.

Поред изнетог, као незаконит доказ, браниоци окривљеног, означавају пресуде Вишег суда у Краљеву Спк 23/17 од 15.11.2017. године и Спк 6/18 од 05.03.2018. године, као и записнике о саслушању окривљених АА и ББ пред ВЈТ у Краљеву Кти 44/17, оба од 04.10.2017. године, у које је извршен увид у току доказног поступка. У вези истакнуте повреде закона, браниоци окривљеног наводе да пресуда није смела да се заснива на исказима и пресудама на основу споразума за наведена лица, те да су исти морали бити саслушани на главном претресу. Одбрана је истакла да АА и ББ нису ни у једном тренутку са окривљеним Армином Ашими били у односу саоптужених или саучесника у смислу члана 406. ЗКП, па записници о саслушању и пресуде по основу споразуму о признању кривичног дела представљају незаконит доказ.

Неосновано се наводи у захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљеног, да се нису могли читати искази саокривљених без сагласности, јер се у конкретном случају ради о лицима која су као саизвршиоци били обухваћени наредбом Вишег јавног тужилаштва у Краљеву Кти 44/17 од 04.08.2017. године и наредбом о проширењу истраге Кти 44/17 од 17.10.2017. године, из које произлази да је спроведена истрага против окривљених АА, ББ, ВВ, ГГ и Ашими Армина, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ.

Имајући у виду чињеницу да су окривљени Армин Ашими, као и окривљени АА и ББ били у односу саокривљених у истом предмету у току истражног поступка, да је поступак у односу на окривљеног АА и ББ раздвојен и правноснажно окончан по основу споразума о признању кривичног дела, то је првостепени суд, по ставу Врховног суда правилно поступио, када је записнике о њиховим исказима датим пред ВЈТ у Краљеву од 04.10.2017. године, сходно одредби члана 406. став 1. тачка 5) ЗКП, прочитао на главном претресу.

По оцени Врховног суда, упознавање са садржином записника о исказима осуђених саучесника у кривичном делу, према којима је поступак раздвојен и окончан

правноснажном осуђујућом пресудом, начин је извођења доказа на главном претресу, сходно одредбама члана 406. став 1. тачка 5) ЗКП и члана 405. ЗКП, па се ови искази могу користити као доказ у кривичном поступку, јер читањем тих исказа датих у току истраге, а пре закључења споразума, није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Имајући у виду да је пресуда исправа, суд је из ње утврдио само чињенице да су окривљени АА и окривљени ББ оглашени кривим, а не чињенице у вези са кривицом окривљеног Армина Ашими, због чега су неосновани наводи захтева о пресудама на основу споразума о признању кривичног дела Вишег суда у Краљеву Спк 23/17 од 15.11.2017. године и Спк 6/18 од 05.03.2018. године, као незаконитим доказима, у смислу члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Осим тога, у захтеву за заштиту законитости браниоци окривљеног као незаконит доказ истичу и потврду о привремено одузетим предметима ОКП Краљево Ку 4137/17 од 02.10.2017. године, наводећи да се ради о опојној дроги одузетој од трећих лица – окривљених АА и ББ, на којој се правноснажна пресуда не може заснивати.

Из списка предмета и пресуде Вишег суда у Краљеву К 37/22 од 16.03.2023. године, произлази да наведени доказ, потврда о привремено одузетим предметима од окривљених АА и ББ ОКП Краљево Ку 4137/17 од 02.10.2017. године, није коришћена као доказ у кривичном поступку, самим тим ни правноснажне пресуде нису засноване на наведеној потврди о одузетим предметима, па су наводи захтева за заштиту законитости бранилаца окривљеног, којима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, од стране Врховног суда оцењени као неосновани.

Осталим наводима у захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљеног Армина Ашимија, којима се образлаже битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, полемише се са чињеничним утврђењима суда и изведеним доказима везаним за тачно место и време проналаска вагице, фотодокументацијом, цитирањем исказа окривљеног са главног претреса, као и предлогом одбране да се изврши вештачење вагице у циљу проналажења трагова, као и њиховом оценом, што представља повреду члана 440. ЗКП, којом се Врховни суд, по ванредном правном средству, не може бавити, јер наведена повреда закона не представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости у смислу цитиране одредбе члана 485. став 4. ЗКП.

Врховни суд се није упуштао у оцену истакнуте повреде закона да пресуда не садржи разлоге о битним чињеницама, да није образложена, односно разлозима који се односе на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, имајући у виду да иста, сходно одредби члана 485. став 4. ЗКП, такође не представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости окривљеном преко браниоца.

Како уз захтев, бранилац окривљеног није доставио одлуку Уставног суда или Европског суда за људска права, која се односи на окривљеног или другог учесника у поступку, сходно члану 484. ЗКП, то се Врховни суд није упуштао ни у оцену

истакнутих повреда Устава РС и Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода.

Из напред наведених разлога, Врховни суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић, с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић